

100848

«Rasisme», kontakt og misforståelser

Hamar Dagblad forteller 28. oktober om et seminar i Brumunddal lørdag. Ledet av ordføreren med gjester som Kolle Grøndahl, Odd Børretzen, Alf Cranner og Sunil Loona. Går ut fra at det stort sett var Ringsaker kommune som betalte seminaret, inkludert reiseregninger og honorar.

Kolle Grøndahl omtaler sju milliarder til u-hjelp. (For 1991 kr 7453 milliarder.) Den utregning hun, ifølge avisens referat, gir i den sammenheng må være misforstått. Statsbudsjettet har et eget kapittel for «flyktninger, asylsøkere og innvandrere», i 1991 på kr 3032 milliarder. Av det betales sannsynligvis den delen av innvandrerskatten som ikke er kommunenes ansvar. Men i tillegg kommer det som går ut av kommunenes budsjetter, i sosialhjelp, kulturbudsjett, skolebudsjett etc. Dessuten går trygde og husbankmidler ut av de respektive kapitler på statsbudsjettet. Når sosialbudsjettene har økt som de har de siste årene, er en, av flere grunner, at mange innvandrere er sosialklienter. De konkurrerer med våre egne arbeidsledige. Hele Vest-Europa, og ikke minst Tyskland, er invadert av velferdssøkende fra den

tredje verden. Pågangen vil øke etter hvert som folketallet i Asia og spesielt Nord-Afrika skyter i været, slik FNs prognoser sier. Også i Norge har tredje verdens innvandrere, særlig asiaterne, høyere fødselstall enn nordmenn. Barnetrygden blir da en del av deres inntekt, ganske uvanlig i deres hjemland.

Det er ikke innvandrerne som mennesker det er noe i veien med, bortsett fra at det blant dem også finnes kriminelle, som i alle folk. Misnøyen skal ikke vende seg mot dem, men mot våre politikere som bruker penger vi mangler i vårt eget helsestell og eldreomsorg, til innvandrere. Det er dumt å lukke øynene for at det er ting ved innvandrersamfunnene nordmenn reagerer på, som at muslimer f.eks. har fått til egne jenteklasse ved enkelte Oslo-skoler og forlanger at det i norske skoler og barnehager skal gis støtte til urdu, tyrkisk, farsi osv. av våre skattepenger. Det reageres også på at folk som ikke har betalt fem øre i trygdeavgift skal kunne få norske trygde. Pakistaneren Aslam Ahsan uttalte i et NRK-program 23. august «jeg er ikke norsk». Vi kan ikke med rimelighet forlange at tredjeverdens mennesker skal legge seg til norske skikker og norsk væremåte fordi de har valgt å komme hit. Ved mottagelsen etter kong Olavs død hilste den iranske ambassadøren pent på kong Harald, hoppet over dronning Sonja, hilste pent på kronprins Haakon, hoppet over prinsessen. Han hadde iallfall ikke anstrengt seg for å ta skikken dit han kom.

Vi kan ikke forlange at innvandrerne blir norske. Etter tre år har de stemmerett til kommune- og fylkestingsvalg, uten å kunne norsk. Etter sju år kan de bli norske statsborgere, fremdeles uten krav om å kunne norsk.

I forrige uke sto innvandrerkvinner (kvinner!) i gågata i Hamar og delte ut propagandaskrifter for Islam, på norsk. Det er som kjent trosfrihet i dette landet. Islam er en misjonerende religion, og på sterkere fremmarsj enn kristendommen.

Må gjerne kalle det fremmedfrykt. Men i tillegg til at innvandreres etablering i Norge betales av vårt underskudd, vokser det etter hvert frem befolkningsgrupper som har en annen religion, større fødselstall og en annen væremåte enn vi hittil har vært vant til i Norge.

Det er våre etterkommere som særlig vil merke forandringen og motsetningsforholdet. Kontaktseminar som det i Brumunddal er godt ment, men blir bare pynt på overflaten. Vi bør ikke narre oss selv.

For en troende muslim står Koranen over grunnloven i det landet de har flyttet inn i. Noe å tenke på for våre vennlige biskoper. At muslimer langfredag sloss om hvem skulle bestemme i moskeen i Urtegaten i Oslo til politiet måtte komme med køller og hunder, viser at innvandrerne selv har sine «brumunddal».

Anton Olstad